

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/147/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319200142
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6319200142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., Bratislava, Dvořákovo nábřežie 8A, IČO 50 094 297 proti žalovanému: A. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. Q. XX, o zaplatenie 700,-Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/5/2019-122 zo dňa 04. 06. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/5/2019-122 zo dňa 04. 06. 2019 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia istiny 700,- Eur, vyčísleného úroku 708,17 Eur, spolu s úrokom z úveru vo výške 29,90 % ročne zo sumy 700,- Eur od 17. 01. 2019 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 700,- Eur od 17. 01. 2019 do zaplatenia zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania konštatoval premlčanie uplatneného nároku voči žalovanému a to s poukazom na ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania poukázal na to, že mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a to Poštová banka, a. s., uzavrel so žalovaným dňa 18. 02. 2015 Zmluvu o úvere dobrá pôžička (ďalej len „zmluva“). Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 700,-Eur. Dohodnutá výška mesačnej splátky uvedená v zmluve bola 31,50 Eur vrátane poistenia (anuitná splátka 30,-Eur a poistenie 1,50 Eur), počet splátok 36, splatnosť mesačnej splátky k 15. dňu v mesiaci, splatnosť 1. splátky dňa 15. 03. 2015, dátum konečnej splatnosti 15. 02. 2018, úroková sadzba 29,90 % ročne, RPMN 34,36 %, priemerná RPMN 34,42 %, celková čiastka úveru 1 056,34 Eur. V čl. VI. bod 6.8 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere je uvedené, že ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej resp. čiastočnej výške je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace a banka ho upozornila na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Upozornením zo dňa 13. 01. 2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 12. 01. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 206,79 Eur, pozostávajúca z omeškanej splátky 195,64 Eur a poplatkov 11,15 Eur a upozornil ho, že ak nebude dlžná suma uhradená, je oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Výzvou zo dňa 08. 02. 2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola 810,95 Eur a pozostávala z dlžnej istiny 700,-Eur, úroku 104,30 Eur a poplatkov za upomienky 6,65 Eur. V listine - aktuálny stav úveru ku dňu 28. 09. 2018 bol uvedený počet dní nesplácania splátok 1079, nepretržite po splatnosti od 15. 03. 2015. Žalovaný spolu zaplatil sumu 286,51 Eur. Podľa tohto prehľadu

bola poslednou celou zaplatenou splátkou splatná dňa 15. 09. 2015, splátka splatná dňa 15. 10. 2015 bola zaplatená iba čiastočne a ďalšie splátky neboli zaplatené vôbec. V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi bolo dohodnuté plnenie (vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov) v splátkach a v prípade neuhradenia čo i len časti dohodnutej splátky riadne a včas bol právny predchodca žalobcu oprávnený požadovať predčasné splatenie celej istiny vrátane príslušenstva, čím došlo k predčasnej splatnosti čo zodpovedá § 565 OZ. Súd vychádzal z listiny - aktuálny stav úveru, upozornenia a výzvy na splatenie dlžnej sumy. V upozornení zo dňa 13. 01. 2016 bol žalovaný upozornený na to, že je v omeškani s platením splátok a zároveň na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, ak nebudú dlžné splátky zaplatené. Splátky boli podľa zmluvy splatné vždy k 15. dňu v mesiaci. Podľa predloženej listiny - prehľad splátok a úhrad nebola riadne a včas zaplatená celá splátka splatná dňa 15. 10. 2015 (bola z nej zaplatená iba suma 9,71 Eur). Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 08. 02. 2016 pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 10/2015, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, pričom žalovaný túto skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a s daným prehľadom splátok a úhrad súhlasil. Premlčacia doba však nezačala plynúť od tohto zosplatnenia, ale už od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. V súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 OZ začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou stále trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala). V tomto prípade nebola zaplatená riadne a včas v plnej výške splátka splatná dňa 15. 10. 2015 a odvtedy začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného, ktorá uplynula najneskôr dňa 15. 10. 2018. Žaloba bola na súd podaná dňa 21. 01. 2019, teda po jej uplynutí. Na tento záver nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškani. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 103 druhej vete OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri sume splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 OZ. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky, ale to nemá vplyv na plynutie premlčania. Preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, pre ktorej nezaplatenie sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Vzhľadom na to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškani s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou "pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh" v zmysle § 103 OZ. Preto od jej zročnosti plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). V tomto prípade bol žalovaný v omeškani s platením splátky splatnej dňa 15. 10. 2015 viac ako tri mesiace v mesiaci január 2016, a tak právny predchodca mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky najneskôr ku dňu 14. 02. 2016, čo aj urobil (vyhlásil predčasnú splatnosť ku dňu 08. 02. 2016). Z vyššie uvedených dôvodov súd neakceptoval ani tvrdenie žalobcu, že jeho právny predchodca mohol úver zosplatniť pre nezaplatenie splátky bezprostredne predchádzajúcej zosplatneniu (splatnej dňa 15. 01. 2016), pretože táto skutočnosť z doložených dokladov nevyplýva. Ak by to aj bolo pre túto splátku, tak by bol, za splnenia podmienok, nárok tiež premlčaný, pretože žaloba bola na súd podaná až dňa 21. 01. 2019. Súd preto žalobcom uplatnený nárok a nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, z vyššie uvedeného dôvodu pre premlčanie zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Hoci žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu by patril nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, súd mal za preukázané, že žalovanému zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, a preto mu nárok na náhradu trov konania ani nepriznal.

2. Voči rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu, že podľa žalobcu súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a z dôvodu, že súd vec nesprávne právne posúdil (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V odvolaní uviedol, že podľa názoru súdu úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej v odvolaní uvádza úplné znenie bodu 22. a 23. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že má žalobca za to, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, nakoľko podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba od zosplatnenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku, čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka

celého úveru. Žalovaný od vyhlásenia predčasnej splatnosti je povinný uhradiť celý dlh naraz. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29Cdp 2906/2000. Namietal, že výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúceho trojmesačnú lehotu po splatnosti splátky, preto premlčanie je potrebné aplikovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok. Výklad súdu by bol použiteľný v obchodnoprávných vzťahoch alebo vo vzťahoch s fyzickými osobami, podnikateľmi, ktorí nevystupujú vo vzťahu ako spotrebitelia. Ak by totiž žalobca mal povinnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť len do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky, musel by čakať, kým bude dlžník v omeškaní s viacerými splátkami (minimálne tromi). Takýto výklad však veriteľa nadmieru znevýhodňuje. Žalobca má za to, že ustanovenia o ochrane spotrebiteľa majú prednosť pred všeobecným ustanovením o vyhlásení predčasnej zročnosti dlhu a z tohto titulu sa vzťahuje na daný prípad aj iný výklad plynutia. Ďalej poukázal na názor Krajského súdu Prešov v rozhodnutí sp. zn. 3Co/161/2014, Krajského súdu Trnava v rozhodnutí sp. zn. 24Co/945/2015. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové prejednanie alebo zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazne žalovaného na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecne správnosti v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Na základe podaného odvolania žalobcu, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní, odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Navyiac, odvolací súd s prihliadnutím na odvolacie námietky žalobcu uvádza, že pokiaľ bolo plnenie peňažného dlhu v zmysle zmluvy dohodnuté v splátkach, je veriteľ oprávnený od dlžníka žiadať vždy len plnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa zmluvných dojednaní účastníkov zmluvného vzťahu. Je nesporné, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, plynie samostatne, a to odo dňa kedy tá - ktorá splátka sa stala zročnou. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka je veriteľ oprávnený, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, avšak v zmysle dikcie zákona toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci zosplatený dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne znova plynúť, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné jednorazové predčasné zosplatenie celého dlhu je nevyhnutné poukázať na to, že osobitné podmienky

pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, upravuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Citované zákonné ustanovenie § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ upravujú len zákonné podmienky pre konštatovanie platného a účinného predčasného zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a samo o sebe nemajú vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Nedochoádza teda k „posunu“ počiatku plynutia premlčacej doby až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dní od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky. V konaní mal súd preukázané, že veriteľ na základe predžalobnej upomienky vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok s upozorením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, a to upozorením zo dňa 13. 01. 2016, v ktorom oznámil žalovanému, že ku dňu 12. 01. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, pričom následne došlo k predčasnému zosplatneniu úveru na základe výzvy zo dňa 08. 02. 2016. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že k platnému zosplatneniu celého dlhu veriteľa v spotrebiteľskej veci došlo v súlade s podmienkami uvedenými v ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Správne potom súd prvej inštancie pri platnom a zákonom zosplatnení celého dlhu na plynutie premlčacej doby aplikoval ust. § 103, vety druhej Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k modifikácii práv a povinností pôvodne zmluvnými stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnutými, a to v dôsledku porušenia povinností dlžníka - spotrebiteľa platiť dohodnuté splátky riadne a včas, zmenil sa obsah pôvodného záväzku a veriteľ, pokiaľ splnil zákonné požiadavky vyžadované v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bol oprávnený zosplatiť celý dlh. Odvolací súd zdôrazňuje, že zosplatnením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania nebolo možné posudzovať podľa ust. § 103, vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatnením celého dlhu tak sa stala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia, a teda začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a to pre celý zosplatený dlh. Súd správne konštatoval, že žalovaný sa nezaplacením splátky splatnej dňa 15. 10. 2015 riadne a včas dostal do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného s prihliadnutím na zosplatnenie úveru tak, ako už bolo konštatované vyššie zo strany žalobcu, ktorá lehota uplynula najneskôr dňa 15. 10. 2018, a keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 21. 01. 2019, teda po uplynutí trojročnej lehoty, súd prvej inštancie dospel k správnenému názoru, že žalobca uplatnil nárok po uplynutí všeobecnej trojročnej doby a z tohto dôvodu žalobu žalobcu zamietol. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu tak, že žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobcu zamietol, boli vecne správne. Z týchto dôvodov preto odvolací súd postupom v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd zároveň preskúmal aj závislý výrok o trovách konania, pričom mal za preukázané, že súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol správne. Je síce pravdou, že žalovaný bol úspešnou stranou sporu v konaní, avšak tomuto žiadne trovy konania nevznikli, preto súd správne rozhodol, keď mu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že žalovanému, ktorému by ako procesne plne úspešnej strane v odvolacom konaní inak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, nakoľko žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

10. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).